

CIG**Boletín
Sindical**

Nº 19 - 2018

www.cig.gal

Por unha Galiza ceibe e sen explotación

Camiño da folga xeral: seguen sobrando razóns

O saqueo á clase traballadora e ás clases populares galegas facilitado polas sucesivas reformas impostas polos gobernos do PSOE e do PP; os recortes de dereitos laborais e sociais; o desmantelamento e privatización dos servizos sociais públicos; da sanidade e do ensino; o empobrecemento xeneralizado; o recorte de liberdades e a brutal represión son xa tan evidentes como insoportábeis.

Para a CIG é inadmisíbel que teñamos que vivir “con gobernantes e clases dirixentes, económicas e políticas, que se enriquecen a custa da corrupción, do saqueo da clase traballadora, do espolio de nacións sen estado no Estado español, mentres se reprime a traballadores e traballadoras por defender os seus dereitos”.

Por iso miles de mulleres traballadoras da sanidade, do ensino, do comercio, da industria, dos centros de chamadas, da Administración, do téxtil, do mar ou das conserveiras, mais tamén coidadoras remuneradas e non remuneradas, xubiladas, estudantes ou desempregadas sumáronse as mobilizacións convocadas pola CIG e polo movemento feminista galego na histórica xornada do 8 de Marzo: para denunciar a explotación laboral, as discriminacións, as desigualdades, os acosos e agresións que sofren polo simple feito de ser mulleres.

Miles de xubilados/as e pensionistas saíron tamén as rúas galegas nas múltiples mobilizacións -que este

colectivo da CIG vén convocando desde hai tempo xa- para reclamar o seu dereito a vivir dignamente mais tamén garantir que ese dereito de manteña para as xeracións futuras.

Acumular forzas

Outras miles de persoas tomaron prazas, accesos a centros sanitarios e entradas de edificios da Xunta de Galiza para denunciar o desmantelamento das áreas sanitarias e o avance da privatización da sanidade pública coa reforma da Lei de Saúde, nas múltiples protestas convocadas por SOS Sanidade Pública.

Desde hai dous meses as traballadoras e traballadores da xustiza manteñen

un pulso coa Xunta de Galiza cunha folga indefinida en demanda da recuperación dos dereitos que lles foron arrebatados so pretexto da crise económica, fartas/os de recortes sociais, laborais e salariais.

Malia isto, os Gobernos do PP en Galiza e no Estado, que non se cansan de falar de recuperación económica, miran para outro lado

facilitando que siga enriquecéndose a patronal e a banca mentres se aboca á clase traballadora galega cara a unha

situación sen saída, con cada vez máis precariedade e pobreza.

É, por iso, o momento de acumular forzas, de mobilizarnos e camiñar cara a unha folga xeral que obrigue o PP a retroceder nas súas posicións antisociais e antiobreiras. O empobrecemento e deterioración dos salarios, a precarización constante e imparábel esixen que demostremos o vindeiro 15 de abril e no Primeiro de Maio a nosa disposición a resistir, a loitar pola recuperación dos nosos dereitos, como a mellor defensa ante a deterioración das pensións e ante a próxima reforma que están a preparar no chamado Pacto de Toledo.

**É o momento de
acumular forzas,
de mobilizarnos
e camiñar cara
a convocatoria
dunha folga xeral”**

Mobilizámonos en defensa do sistema público de pensións

O domingo 15 de abril, a CIG ten convocada unha xornada nacional de loita en defensa do sistema público de pensións, pola recuperación dos dereitos roubados e para reivindicar emprego e salarios dignos, como única garantía de termos unhas pensións dignas.

Damos así continuidade ás mobilizacións que vimos realizando polas pensións, mais desta volta descentralizando as protestas en multitude de localidades do país para visibilizar o amplo rexeitamento social ás políticas dos gobernos do Partido Popular.

A reivindicación dunhas pensións dignas é unha loita que abrangue a toda a clase traballadora, por iso a CIG ten en marcha unha campaña para levar aos centros de traballo o debate sobre a necesidade de defender o sistema de público de pensións e artellar as respostas adecuadas. A solidariedade interxeracional constitúe un dos piares da protección social e conquistar este dereito supuxo décadas de loita obreira, que agora toca defender con firmeza.

É o momento de acumular forzas e dar unha resposta contundente que obrigue o Goberno do PP á derogación das reformas laborais, da negociación colectiva e das pensións, porque canto máis tempo sigan vixentes, máis se empobrecerá a clase traballadora e máis se deteriorarán as nosas condicións de vida. Por iso estas reivindicacións, ao igual que fixemos o pasado 10 de Marzo, Día da Clase Obreira, centrarán tamén as mobilizacións do 1º de Maio.

As reformas aplicadas en 2011 (polo Goberno do PSOE, co apoio de

Mobilicémonos en defensa das pensións

Mobilizacións 15 de abril:

Pontevedra: As 11:30h. Praza da Ferrería
Vilagarcía: As 12:00h. Casa do Mar
A Estrada: As 11:30h. Praza do Mercado
Lugo: As 12:00h. diante do Concello
Sarria: As 12:00h. Praza da Vila
Guitiriz: As 12:00h. Praza da Feira
Monforte: As 12:00h. diante do Concello
Burela: As 12:00h. Praza da Mariña
Ribadeo: As 12:00h. diante do Concello
Vilalba: As 12:00h. Praza da Constitución
Ferrol: As 12:00h. Praza Amada García
As Pontes: As 12:00h. diante do Concello
Santiago: As 12:00h. Praza do Toural
Padrón: As 12:00h. Biblioteca Municipal (diáa Fonte da Vila)
Boiro: As 12:00h. Diante do Concello
Noia: As 12:00h. Diante do Concello
A Coruña: As 12:00h. Praza de Vigo
Cee: As 12:00h. Praza do Concello
Vigo: As 12:00h. Via Norte
Moaña: As 12:00h. diante do Concello (diáa As Barcas)
Ourense: As 11:30h. Praza do Ferro
Verín: As 12:00h. Praza do Concello
O Barco: As 12:00h. Diante do Hospital Comarcal

**Na Galiza,
emprego,
salarios
e pensións
dignas**

da pobreza. O paradoxal desta realidade é que Galiza non é deficitaria en recursos para pagar as pensións, o que ocorre é que carecemos de competencias para que sexa en Galiza onde se faga o pagamento dos impostos e das cotizacións sociais, daqueles centros de traballo situados aquí. Pero ademais, constan como transferencias as pensións dos e das galegas que emigraron e retornan ao país rematada a súa vida laboral, xerándose así un falso déficit das pensións.

Galiza conta coas pensións máis baixas

Estas reformas foron acompañadas de toda unha batería de medidas legislativas destinadas a consolidar un mercado laboral precarizado con salarios baixos, e polo tanto

CCOO e UGT, e contra da que a CIG convocou unha folga xeral en solitario) e en 2013 (polo Goberno do PP) introduciron recortes tremendamente regresivos que provocaron unha importante perda de poder adquisitivo das e dos pensionistas e están ocasionando que quen accede agora á xubilación o faga percibindo contías inferiores.

Os efectos destas reformas agrávanse en Galiza, onde as pensións están máis de 15 puntos por debaixo da media do Estado español. E prexudican de maneira especial as mulleres: 1 de cada 4 galegas maiores de 65 anos está baixo a liña

con cotizacións cativas, que minguan os ingresos actuais do sistema e as posibilidades de accederen a unha pensión digna no futuro ás persoas que hoxe está en activo.

Quen goberna lexisla para fomentar as pensións privadas, que só favorecen as grandes empresas e a banca. Mobilizámonos para tombar todas estas políticas é a única alternativa para articular medidas que garantan a viabilidade do sistema público de pensións, o seu poder adquisitivo e que as pensións mínimas sexan iguais ao salario mínimo interprofesional.

A reivindicación dunhas pensións públicas dignas é unha loita que abrangue ao conxunto da clase traballadora

A folga da xustiza, exemplo de loita, resistencia e dignidade

Dende o pasado 7 de febreiro, o persoal de xustiza de Galiza está en folga indefinida para recuperar os dereitos roubados, esixir melloras laborais e revertir o recorte de emprego aplicado pola Xunta neste servizo público, unha vez máis, baixo a escusa da crise. Este conflito xa se converteu nun exemplo de dignidade, da capacidade mobilizadora e da resistencia da clase traballadora.

Mais esta non é unha loita illada, senón que debe ser entendida como unha loita propia do conxunto das empregadas/os das administracións contra os recortes laborais, salariais e sociais aplicados nestes últimos anos; pois na área pública foi onde os gobernos ensaiaron as políticas antiobreiras que despois estenderían a todo o mundo do traballo a través das reformas laborais.

Por iso, acompañar o persoal de xustiza na súa batalla non supón só un xesto de solidariedade, significa plantarlle cara

ás políticas de desmantelamento e privatización dos servizos públicos, á precarización do emprego, ás amortizacións, ás rebaixas dos salarios, ás penalizacións por enfermar, á vulneración do dereito á negociación colectiva e, ademais, enfrontar a prepotencia e as mentiras do PP.

Dende este inicio do conflito, o Goberno galego mantén unha actitude arrogante e unha nula vontade

negociadora, até o punto de non sentar coa representación social para tentar evitar a folga. Un proceder, en palabras do secretario nacional da CIG-Xustiza, Xesús Sánchez, “absolutamente irresponsábel” que obrigou a que fose o comité quen tivese que convocar a Xunta para negociar.

Durante estes dous meses, o PP bloqueou calquera posibilidade de achegamento centrando as reunións na cuestión económica, propondo ofertas ridículas e aparecendo sen documentos de peche de acordos

nos outros catro puntos. A estratexia da Xunta -co presidente Feijoo e o Vicepresidente, Alfonso Rueda, como arietes mediáticos- ficou clara: dilatar o conflito o máximo posíbel para desgastar, dividir e afogar economicamente o persoal, e ao tempo utilizar os medios de comunicación para descualificar a loita a nivel social.

“Comezaron por menosprezarnos, despois pretenderon presentarnos

como privilexiados/as e até nos empuzaron a emigrar se non estabamos a gusto, utilizando os medios que servilmente se prestan a facerlle o xogo, para tentar desprestixiar as nosas demandas. Pero cada ataque dámos máis forzas e razóns para seguir pelexando”, afirma Sánchez.

A folga é un éxito

A resposta dos traballadores e traballadoras foi contundente: manter con firmeza a folga, intensificando as mobilizacións ante cada unha das agresións e ofrecendo un exemplo de dignidade na loita pola recuperación dos nosos dereitos. “A folga é un éxito indiscutíbel, lévao sendo dende o primeiro día. A Xunta non contaba con isto, porque este é un sector pouco dado a mobilizarse, e o pulso firme e decidido que estamos mantendo era algo que non esperaban”, asevera Sánchez. De aí, engade, o enorme esforzo que está facendo a Xunta para desacreditar esta loita e a lexitimidade dos/as representantes na mesa de negociación. “Pero non o van conseguir”.

Sánchez: “Cada ataque da Xunta dámos máis forzas e razóns para seguir pelexando”

A CIG ataca o negocio das falsas cooperativas

A Inspección de Traballo obriga a Servicarne a dar de alta no réxime xeral da Seguridade Social a 5000 autónomos/as

A CIG leva anos tras a pista das falsas cooperativas da industria cárnica que basean o seu negocio na explotación de milleiros/as de traballadores/as, un fenómeno que dende a central cualifican de "esclavitude 2.0" xa que padecen unhas condicións laborais "do século XIX": sen horario fixo, con ritmos de traballo salvaxes, sen cobrar os descansos, cun estrito réxime de sancións, sen dereito a baixas, sen poder gozar de licenzas retribuídas, etc. Agora, tras máis dun cento de denuncias presentadas pola central na Inspección de Traballo e no Xulgado, a autoridade laboral vén de emitir unha resolución que obriga a Servicarne a dar de alta no réxime xeral da Seguridade Social a 5000 autónomos/as no conxunto do Estado, máis dun milleiro deles/as en Galiza.

Nunha decisión sen precedentes, a Dirección Especial da Inspección de Traballo, con sede en Madrid, vén de comunicarlle a Servicarne que ten que dar de alta no réxime xeral a estes/as traballadores/as. A resolución, que afectará a máis de 1000 empregados/as galegos/as, chega tras o cento de reclamacións individuais tramitadas pola CIG diante da autoridade laboral dende 2016 e da denuncia por fraude na contratación presentada nos Xulgados.

Isto obrigará as empresas ás que Servicarne lles cede traballadores/as a ter que incorporalos/as ao seus cadros de persoal como empregados/as propios/as, tal e o caso de Frigolouro -do grupo Coren-, á que a Inspección de Pontevedra xa lle comunicou que ten que facelo antes do vindeiro mes de novembro. Deste xeito, os 250 falsos/as autónomos/as dependentes de Servicarne que desenvolven o seu labor na compañía do Porriño deberán pasar a formar parte da empresa cos mesmos dereitos que o resto de traballadores/as.

É de agardar que a autoridade laboral das outras dúas provincias nas que hai empregados/as de Servicarne (Ourense e Lugo) comunique proximamente a decisión ao resto de empresas usuarias do persoal da falsa cooperativa, que no caso galego se circunscribe practicamente á cooperativa ourensá Coren, xa que conta nas súas instalacións con preto dun milleiro de traballadores/as de Servicarne (contando os que traballan para Frigolouro e Novafrigsa). Na provincia de Lugo operan outras firmas, como é o caso do Grupo Sada, dedicada á produción avícola.

Reclamacións individuais

A partir de entón os afectados/as poderán reclamar con efectos retroactivos as cotas de autónomos/as que tiveron que aboar dende hai catro anos. A CIG iniciará en breve a presentación das demandas individuais de cada cooperativista que queira facelo. Moitos/as deles/as xa comunicaron a súa intención de reclamar nas concorridas asembleas celebradas pola central en Lugo, Ourense e no

Porriño para informar da resolución.

A Dirección Especial da autoridade laboral -que coordinou as Inspeccións de Traballo das provincias españolas con presenza de Servicarne- contempla ademais a descualificación administrativa da falsa cooperativa. Tamén é moi probábel que sexa sancionada por fraude na contratación, aínda que dende a central auguran un proceso longo que seguramente chegará até o Tribunal Supremo.

A pesar da importancia da actuación da Inspección de Traballo, a maioría dos medios de comunicación galegos, tanto públicos como privados, optaron por non publicar practicamente nada ao respecto. Curiosamente, ao día seguinte da rolda de prensa na que a CIG fixo pública a resolución os principais xornais do país amencian con importantes insercións de publicidade de Coren pero non incluían nin unha soa liña sobre a información achegada pola central. Si o fixeron unha semana despois, cando dirixentes galegos/as de CCOO comparecían diante dos medios para intentar anotarse esta vitoria sindical.